

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 141/03-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť K. I., s. r. o., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 13 Cb 1509/96, sp. zn. 7 Cb 1506/96, sp. zn. 9 Cb 1507/96 a sp. zn. 7 Cb 2042/96, v konaní žalobcu ČSOB, a. s., proti žalovanému K. I., s. r. o., o zaplatenie 13 000 000 Sk s prísl. na základe žaloby z 15. júla 1996 a v konaní žalobcu ČSOB, a. s., proti žalovanému K. I., s. r. o., o zaplatenie 64 091 369,20 Sk s prísl. na základe žaloby z 15. júla 1996 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. I., s. r. o., o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2003 doručená sťažnosť K. I., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 13 Cb 1509/96, sp. zn. 7 Cb 1506/96, sp. zn. 9 Cb 1507/96 a sp. zn. 7 Cb 2042/96, v konaní žalobcu ČSOB, a. s., proti žalovanému K. I., s. r. o., o zaplatenie 13 000 000 Sk s prísl. na základe žaloby z 15. júla 1996 a v konaní žalobcu ČSOB, a. s., proti žalovanému K. I., s. r. o., o zaplatenie 64 091 369,20 Sk s prísl. na základe žaloby z 15. júla 1996.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že uznesením krajského súdu sp. zn. 2 K 249/98 z 3. augusta 1998 bol na majetok sťažovateľa vyhlásený konkurz. Sťažovateľ podal proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu odvolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý uznesením sp. zn. 6 Obo 110/99 vyhlásený konkurz potvrdil. Sťažovateľ podal podaním z 24. októbra 2000 podnet ústavnému súdu na začatie konania pred ústavným súdom. V tomto podnete sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv, konkrétne práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotveného v čl. 46 ústavy a práva na prerokovanie vecí za jeho prítomnosti a práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom zakotveného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 39/01 z 28. júna 2001 podnet odmietol z dôvodu jeho zjavnej neopodstatnenosti.

Ďalej sťažovateľ uvádza, že nie je zastúpený právnym zástupcom, pretože v súlade s ustanovením § 14 ods. 1 písm. h) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) vyhlásením konkurzu zaniklo splnomocnenie udelené sťažovateľom advokátovi a sťažovateľ nemá právo udeliť žiadne ďalšie splnomocnenie na svoje právne zastupovanie. Právo nakladať s konkurznou podstatou prešlo v súlade s ustanovením § 14 ZKV na správkyňu konkurznej podstaty.

Návrh na vyhlásenie konkurzu na sťažovateľa podala ČSOB, a. s., z dôvodu pohľadávok, z ktorých všetky boli ČSOB, a. s., žalované na krajskom súde, a teda boli sporné. Konkurz na majetok sťažovateľa bol vyhlásený aj napriek tomu, že do dňa vyhlásenia konkurzu nebolo v konaniach o žalovaných pohľadávkach banky vytýčené ani jedno pojednávanie. Ide o konania sp. zn. 13 Cb 1509/96, sp. zn. 7 Cb 1506/96, sp. zn. 9 Cb 1507/96 a sp. zn. 7 Cb 2042/96, konanie žalobcu ČSOB, a. s., proti sťažovateľovi o zaplatenie 13 000 000 Sk s prísl. na základe žaloby z 15. júla 1996 a konanie žalobcu ČSOB, a. s., proti sťažovateľovi o zaplatenie 64 091 369,20 Sk s prísl. na základe žaloby z 15. júla 1996. Konania, v ktorých sťažovateľ namieta priet'ahy, nie sú ukončené meritórnym rozhodnutím súdu. Správkyňa konkurznej podstaty uznala tieto pohľadávky v celom rozsahu a celý majetok sťažovateľa rozpredala predajom mimo dražby.

Porušenie základných práv a slobôd vidí sťažovateľ v tom, že bolo porušené jeho základné právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a za jeho prítomnosti v súlade s ustanovením čl. 48 ods. 2 ústavy. Súčasne namieta porušenie základného práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa názoru sťažovateľa ak by bol krajský súd v uvedených sporoch konal bez zbytočných priet'ahov, mohol sťažovateľ v týchto konaniach preukázať neoprávnenosť nárokováných pohľadávok, čím by sa navrhovateľovi konkurzu znemožnilo podať návrh na jeho vyhlásenie, konkurz by nebol vyhlásený a sťažovateľ by nebol stratil svoj majetok. Priet'ahmi v konaniach pred krajským súdom vo veciach žalôb ČSOB, a. s., proti sťažovateľovi vznikla situácia, keď sťažovateľovi nebolo umožnené súdne obhájenie jeho námietok voči neuznaným pohľadávkam žalobcu a ten istý obchodný úsek toho istého súdu, ktorý vo veciach označených žalôb ČSOB, a. s., nekonal, vyhlásil na návrh ČSOB, a. s., konkurz na majetok sťažovateľa.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„V konaniach pred Krajským súdom v Košiciach, - č. k. 13 Cb 1509/96 o 14.800.000,- Sk s príslušenstvom; - č. k. 7 Cb 1506/96 o 50.451.877,01 Sk

s príslušenstvom; - č. k. 9 Cb 1507/96 o 5.260.000,- Sk s príslušenstvom; - č. k. 7 Cb 2042/96 o 29.145.915,49 Sk s príslušenstvom; - žaloba ČSOB a. s. proti sťažovateľovi zo dňa 15. 7. 1996 o zaplatenie 13.000.000,- Sk s príslušenstvom; - žaloba ČSOB a. s. proti sťažovateľovi zo dňa 15. 7. 1996 o zaplatenie 64.091.369,20 Sk s príslušenstvom, došlo zo strany Krajského súdu v Košiciach k neodôvodneným priet'ahom, čím boli porušené základné práva sťažovateľa na prejednanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov, zakotvené v ustanovení čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8.“

Sťažovateľ si ďalej uplatnil primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 1 254 837 550,80 Sk.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal ústavný súd z čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

Podľa § 21 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku za právnickú osobu koná štatutárny orgán alebo pracovník (člen), ktorý preukáže, že je oprávnený za ňu konať.

Účinkom vyhlásenia konkurzu podľa § 14 ods. 1 písm. a) ZKV je, že oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správcu konkurznej podstaty. Podľa § 14 ods. 1 písm. l) ZKV správca je oprávnený robiť za úpadcu právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku. Podľa § 14 ods. 1 písm. c) ZKV súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do konkurznej podstaty, alebo konania o nárokoch, ktoré majú byť uspokojené z tohto majetku, možno začať na návrh správcu alebo podaním návrhu proti správcovi.

Sťažnosť podala právnická osoba – spoločnosť s ručením obmedzeným, na ktorú bol vyhlásený konkurz (úpadca). Sťažnosť bola podaná 9. mája 2003 sťažovateľom, za ktorého konal konateľ Ing. V. K. Dňom vyhlásenia konkurzu krajským súdom uznesením sp. zn. 2 K 249/98 z 3. augusta 1998 oprávnenie konať za úpadcu (sťažovateľa) vrátane práva podávať návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu prešlo na správkyniu konkurznej podstaty. Teda sťažnosť nemal

podpísať v mene sťažovateľa konateľ, ale sťažnosť mala byť podaná správkyňou konkurznej podstaty.

Na základe vyššie uvedeného ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú neoprávnenou osobou vzhľadom na to, že za sťažovateľa – úpadcu ako právnickú osobu v konkurze mala konať správkyňa konkurznej podstaty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2003